

offentlige høring. Blandt andet er kravene til anmeldelse i § 11 ændret således, at det er tilstrækkeligt, at affaldsproducenten fremsender anmeldelse til amtskommunen. Desuden kan anmeldelsen for jord ske samlet til den kommune, hvor jorden opgraves, jfr. bekendtgørelse om anmeldelse af flytning af forurenede jord og jord fra forureningskortlagte arealer og offentligt vejareal. Dette er gjort for at lette de administrative byrder, jfr. besvarelse af spørgsmål 38, Alm. del - bilag 113.

Af en artikel i Børsen den 9. november 2000 fremgår det, at bekendtgørelsens regler er »teknisk betonedede og svært tilgængelig«. Artiklen er Børsens opfølgning på et møde mellem KL, Ringkøbing Amt, Herning Kommune, Miljøstyrelsen m.fl. På mødet blev det afklaret, at det var en misforståelse i forbindelse med bilag 5 i genanvendelsesbekendtgørelsen, der var årsagen til Hernings Kommunes bekymring over stigende udgifter i forbindelse med jordarbejder.

Bilag 5 omhandler teknikken i forbindelse med prøvetagning og valg af analyser. Bilaget er ændret på en række punkter som følge af høringer.

Af bilaget fremgår det, at »Stoffer til faststofanalyse og eluatanalyse vælges på baggrund af kendskabet til forureningen.« Dette medfører, at blyforurenede jord analyseres for bly og så fremdeles. Hvis kendskabet til jorden medfører, at jorden betragtes som uforurenede af tilsynsmyndighed og affaldsproducent, skal der ikke udtages prøver og foretages analyser. Sidstnævnte forhold er ikke eksplicit beskrevet i bekendtgørelsen, hvilket har ført til en fortolkning, der medførte, at uforurenede jord skulle analyseres.

Miljøstyrelsen kan i den forbindelse oplyse, at der ikke har været kommentarer under høringen til dette punkt.

For at undgå at denne fejlfortolkning gentages, har Miljøstyrelsen på mødet i Herning tilkendegivet, at Miljøstyrelsen i år udsender et kort notat om fortolkning af bekendtgørelsen til samtlige amter og kommuner.«

dømmelsen af indkomne anmodninger om indsigt i tavshedsbelagte afgørelser af klagesager behandlet af Patientklagenævnet til brug i forskningsøjemed, og kan ministeren oplyse, om det er ministerens opfattelse, at det er rimeligt, at en specialestuderende i statskundskab ved Århus Universitet ikke kan få adgang til klagesager behandlet af Patientklagenævnet i anonymiseret form eller ved, at den pågældende underskriver en erklæring om tavshedspligt til trods for, at en anerkendt forsker inden for området har godkendt forskningsideen, løbende vil vejlede den pågældende studerende og har tilkendegivet, at projektet er relevant fagligt såvel som for en bredere offentlighed, og tillige om det er ministerens opfattelse, at et forskningsprojekt, der analyserer den måde, patientklagesager bliver behandlet på i forskellige lande, vil være gavnligt for samfundsdebatten?»

Svar (17/11 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg har i anledning af det stillede spørgsmål anmodet Sundhedsvæsenets Patientklagenævn om en udtalelse.

Patientklagenævnet har oplyst, at nævnets retningslinier for videregivelse af tavshedsbelagte oplysninger til brug i forskningsøjemed er offentliggjort i nævnets Årsberetning 1994/95. Det fremgår heraf, at Patientklagenævnet ved behandling af anmodninger om aktindsigt i forskningsøjemed afvejer det konkrete forskningsprojekts væsentlighed og samfundsmæssige betydning i forhold til interessen i, at oplysninger, der tilhører privatlivets fred, forbliver hemmelige. I retningslinierne for private forskeres adgang til aktindsigt siges bl.a., at der kun gives aktindsigt, hvis projekternes videnskabelige lødighed og samfundsmæssige interesse er af en sådan karakter, at projekterne kunne have været gennemført inden for rammerne af et offentligt finansieret forskningsinstitut.

Af beskrivelsen af det speciale, som den specialestuderende ved Århus Universitet har fremsendt til Patientklagenævnet, fremgår, at hovedformålet med specialet er at belyse, om den lægelige overrepræsentation i Patientklagenævnet i forhold til andre faggrupper kan udgøre en trussel for Patientklagenævnets upartiskhed i dets afgørelser. Denne problemformulering hviler imidlertid på en grundlæggende misforståelse om Patientklagenævnets sammensætning.

Spm. nr. S 425

Til sundhedsministeren (9/11 2000) af:

Gitte Seeberg (KF):

»Kan ministeren belyse, hvilke kriterier sundhedsvæsenets patientklagenævn anvender i be-